

Post- och telestyrelsen
Att: marielle.sjogren@pts.se

2012-08-21

11-6823, Tele2 kommentarer till PTS andra utkast till beslut avseende TeliaSonera för marknaderna 1-3

Tele2 Sverige AB (Tele2), som givits tillfälle därtill, kommenterar i detta dokument PTS andra utkast till skyldighetsbeslut för marknad 1-3 för TeliaSonera.

Tele2 hänvisar i relevanta delar till tidigare inlämnat svar under remissomgång 1. Därutöver anför Tele2 följande.

Marknadsavgränsning Terminering

Tele2 upprepar vad bolaget angett i det första remissvaret: PTS fixering vid terminering i nummer snarare än terminering i individuella nät i myndighetens marknadsdefinition leder till det absurda och helt felaktiga resultatet att terminering i ett fast nät till telefonnummer av nedanstående karaktär är helt oreglerad trots att många av samtalen är precis samma typ av samtal som samtal till geografiska nummer:

118xyz
11xy
020-
077-
0900-
0939-
0944-
099-

PTS har således helt ignorerat det faktum att samtal till 11-serien (t.ex. polisen 11414, Sjukvårdsupplysningen 1177, Bris 116 111, etc.), eller till 020- och 077- (typiskt till olika kundtjänster eller andra informationscentraler) är exakt samma typ av samtal som om man ringt till ett geografiskt nummer. Det går inte med bästa vilja i världen att påstå att en abonnent som ringer 116 111 förväntar sig en innehållstjänst eller tjänst med annat mervärde. Detsamma gäller generellt sett för frisantal och samtal med delad kostnad.

Tele2 kan konstatera att med liggande förslag till reglering är det fritt fram för TeliaSonera och andra operatörer att fakturera t.ex. 1 krona per minut till den operatör

Tele2 Sverige AB

P O Box 62, SE-164 94 Kista, Sweden • Tel +46 8 5626 4000 • Fax +46 8 5626 4200 • Office Borgarfjordsgatan 16
Head Office in Kista • Reg No 556267-5164 • VAT No SE556267516401 • www.tele2.se

som tar emot ett frisamtal (020 med omvänd fakturering) eller 2,50 SEK/min i termineringsavgift (pris för framförande i nätet) för samtal till 077-nummer bland många andra ytterligt egendomliga konsekvenser som blir följden av PTS bristande reglering. Att *slutkundpriset* för ett samtal till en innehållstjänst eller massanropstjänst (0900, 0939, 0944, 099) i sig skall vara oreglerad är en sak, eftersom PTS inte har mandat att reglera slutkundpriser, men att samma sak skall kunna gälla för *grossisttjänsten* terminering av ett sådant samtal, dvs. priset för framföringen i det nät där innehållstjänsten har sin fasta anslutning är obegripligt.

Tele2 vidhåller således sin uppfattning att PTS marknadsavgränsning måste ändras så att den i stället för i nummer tar sin utgångspunkt i vilket nät ett samtal terminerar. Endast en sådan marknadsavgränsning kan för övrigt försvaras med en sedvanlig och korrekt genomförd substitutionsanalys.

Fast tillträde GTA - Resttrafik

Tele2 påpekade redan i sitt förra remissyttrande att PTS, i begreppet Resttrafik, avsnitt 7.1.11, nämner nummer som 112 och 118-serien, men inga övriga nummer i 11-serien som t.ex. 116111 (BRIS), 11414 (Rikspolisstyrelsen) dvs. tjänster av samhällsviktig karaktär. Det är nödvändigt att PTS kompletterar dokumentet med alla övriga nummer som för närvarande inte omnämns i beslutsutkastet.

Vidare ifrågasätter Tele2 det pris som TeliaSonera skall ha rätt att ta ut för s.k. Resttrafik. Tele2 menar att alla trafikavgifter som en abonnent drar på sig skall vara de som han avtalat med sin operatör om, dvs inte TeliaSoneras slutkundpriser för vissa samtal. Tele2 anser att för resttrafik skall TeliaSonera inte ha rätt att ta ut ett högre pris än vad som motsvarar framföringskostnaden i TeliaSoneras nät, vilket maximalt kan uppgå till summan av priset för samtalsoriginering och samtalsterminering. Det skall också gälla trafikslaget ”framkoppling via nummerupplysningstjänst”.

Prissättningsfrågor

Terminering

Tele2 ställer sig mycket frågande till att PTS föreslår att ett pure LRIC-pris på fastnätssidan skall tillåtas få fullt genomslag först den 1 januari 2014 medan PTS på mobilsidan, trots sin tidigare praxis att prisändringar av MTR sker först den 1 juli varje år, föreslår att pure LRIC skall få fullt genomslag redan den 1 januari 2013. Genom denna olikbehandling snedvrider PTS konkurrensen till förmån för TeliaSonera. Några grunder för att göra detta föreligger överhuvudtaget inte utan de rättssäkerhetsskäl som PTS synes åberopa som skäl för en övergångsregel på fastnätssidan gör sig precis lika stark, om inte starkare gällande, på mobilsidan eftersom prissänkningar på mobilsidan alltsedan 2004 skett per den 1 juli och inte den 1 januari varje år, vilket mobiloperatörerna således inrättat sig efter. Tele2 förutsätter att mobiloperatörernas rättssäkerhet väger lika tungt som TeliaSoneras rättssäkerhet på fastnätssidan och att PTS således även tillåter mobiloperatörerna en övergångsregel motsvarande den som PTS nu föreslagit för

TeliaSonera. För det fall en sådan övergångsregel införs på mobilsidan har Tele2 inte några synpunkter på den övergångsregel PTS nu föreslagit på fastnätssidan.

Fast tillträde (GTA)

Tele2 noterar att PTS nu förordar marginalprissättning före ett pris baserat på historiska kostnader för GTA. Ett av motiven tycks vara att enbart en operatör tydligt förordat FDC. Att denna enda operatör ensam står för mer än 2/3 av alla GTA-abonnemang nämns inte. Det förefaller som att PTS sätter större vikt vid antalet åsikter i viss riktning än hur berörda respektive respondenter och deras kunder är av förslaget.

Ett annat motiv för marginalprissättning tycks vara att den är mindre ingripande än FDC därför att den troligen medför ett högre grossistpris. Vad PTS bortser från är dock att myndigheten endast har att sjsätta en reglering som kommer till rätta med de konkurrensproblem som myndigheten identifierat i sin SMP-analys. PTS har i det remitterade beslutet angett att reglering är nödvändig eftersom det finns en betydande risk att TeliaSonera tillämpar överprissättning eller prisklämning. Att PTS då avfärdar den regleringsmetod som bäst leder till de målen med att den är oproportionerlig därför att den sannolikt leder till ett lägre grossistpris än vad marginalprissättning skulle göra (d.v.s. att den är för effektiv!) är uppseendeväckande. I själva verket menar Tele2 att marginalprissättning varken är betungande för Telia eller möjliggör konkurrens i följande led, utan tvärtom leder till en *ökad* vinst för TeliaSonera och därför inte är betungande alls. Dessutom leder marginalprissättning ofelbart till just det som PTS vill förhindra, nämligen överprissättning och prisklämning. Detta utvecklas mer nedan.

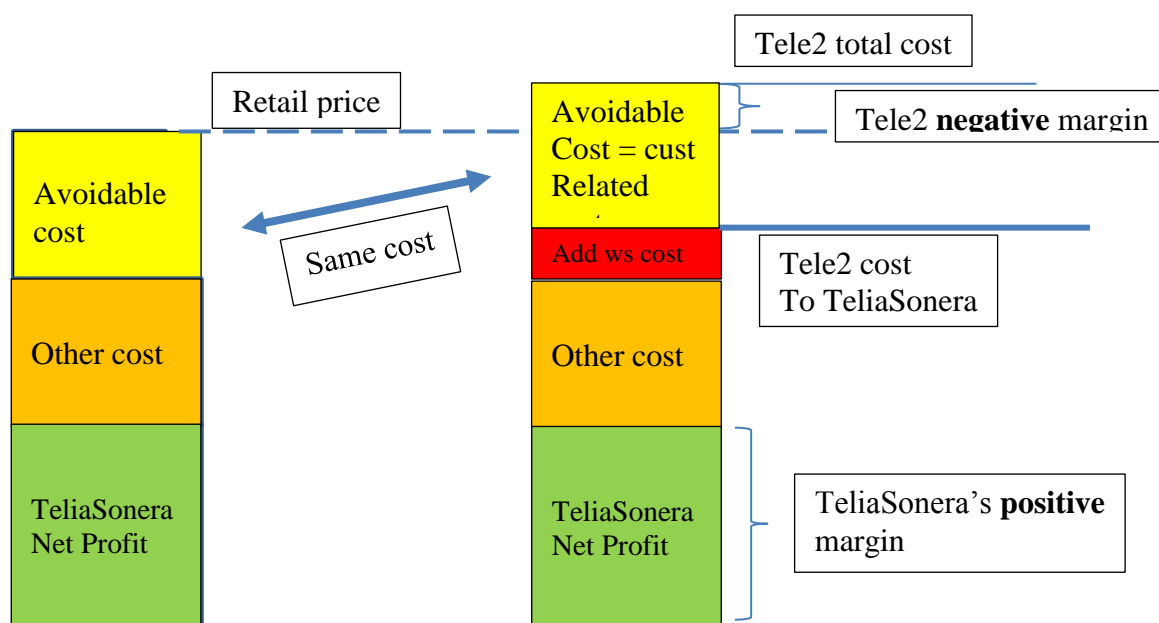
När PTS skall beräkna det korrekta grossistpriset dras först s.k. ”avoidable costs” ifrån slutkundpriset. Därefter skall grossistpriset justeras uppåt (får förmodas) med tillkommande kostnader för grossisttjänsten. En sådan tillkommande kostnad föreslås vara kostnaden för de avtalsviten en effektiv operatör kan tänkas komma att behöva betala ut. Om Tele2 förstår förslaget rätt menar PTS att grossistkunderna enligt förslaget själva genom prissättningen skall täcka det belopp som motsvarar de förväntade vitesbelopp som Telia skall betala tillbaka i det fall att de inte uppfyller avtalsvillkoren. Detta kan väl inte rimligen vara PTS avsikt? Tele2 menar att den kostnad som uppstår för Telia (genom vitesutbetalningen) om Telia inte uppfyller sina övriga förpliktelser i enlighet med avtal baserade på den av PTS utfärdade skyldigheten inte skall ersättas av grossistkunderna, utan snarare utgöra kompensation till dessa för just utebliven tjänst.

Förslaget om marginalprissättning är problematiskt ur flera aspekter. Tele2 ifrågasätter till att börja med PTS möjlighet att beräkna TeliaSoneras slutkundpris på sätt som föreslås. Orsaken till detta är att PSTN i många fall (hur många vet inte Tele2) erbjuds i dual play och triple play-lösningar till ett pris som för PSTN-abonnemanget vida underskrider det ordinarie priset på 125 SEK exkl. moms. Att då beräkna ett snittpris baserat på samtliga abonnemangsintäkter delat med totala antalet abonnemang låter sig inte enkelt göras. Det är troligen snarast en mycket komplicerad uppgift.

PTS påstår vidare att denna skyldighet (d.v.s. en prissättning baserad på retail minus) är betungande för TeliaSonera. Tele2 vill tvärtemot påstå att GTA för TeliaSonera är en ännu mer lönsam produkt än slutkundtjänsten Telefoniabonnemang. Regleringen är inte ingripande på något sätt, utan är ägnad att öka TeliaSoneras lönsamhet. Orsaken är denna:

Genom PTS konstruktion vid beräkning av den marginal som skall dras ifrån slutkundpriset vid marginalprissättning garanteras Telia bibehållen vinst i kronor och ören eftersom det bara är de kostnader som kan undvikas som dras från slutkundpriset. Därtill skall man också få ersättning för de kostnader som tillkommer i grossistaffären. Då grossistpriset kommer att bli lägre än slutkundpriset men vinsten oförändrad kommer marginalen på produkten GTA att bli avsevärt högre än motsvarande marginal på slutkundprodukten telefoniabonnemang.

De operatörer som köper tjänsten GTA har å sin sida enligt förslaget tillkommande kostnader som motsvarar de "avoidable costs" som TeliaSonera fått göra avdrag för. Det är ju väsentligen samma saker som den tillkommande operatören tvingas bekosta, nämligen kostnader för försäljning, marknadsföring, kundtjänst, fakturering m.m. Eftersom PTS därtill lagt på kostnader i form av TeliaSoneras kostnader för grossistaffären och för avtalsviten kan inte ens den effektivaste tillkommande operatör få en positiv rörelsemarginal på tjänsten. Det ligger i marginalprissättningens natur att så blir fallet.

Det kan inte vara PTS allvarliga mening att genom reglering, som anses nödvändig på grund av TeliaSoneras betydande inflytande på aktuell marknad, faktiskt öka

TeliaSoneras vinstmarginal på bekostnad av de operatörer som genom reglering garanteras tillträde till abonnemangstjänsten. Föreslagen prisreglering leder inte till det den är avsedd att leda till, nämligen att förhindra att prisklämning eller överprissättning uppstår.

Enda sättet att komma åt denna snedvridna konsekvens av en situation med marginalprissättning är att också ingripa mot TeliaSoneras vinstmarginal på så sätt att nettovinsten inte tillåts bli större än t.ex. 10 % av grossistpriset, eller om kostnaden för tjänsten kan beräknas i en LRIC-modell, vinsten inte blir större än den som ges av WACC.

Ett betydligt enklare och mer rättvisande sätt för alla parter inklusive TeliaSonera är att införa just den FDC/HCA-metod som Tele2 förespråkat. Tele2 står fast vid sitt tidigare svar i den frågan.

Att FDC dessutom ger PTS möjlighet att åstadkomma en annan harmonisering av sin prisreglering, nämligen att beräkna kostnaden för insatsvaran koppar på samma sätt oavsett om den används för PSTN, xDSL, hyrda förbindelser, Bitström eller annat är ytterligare en bonuseffekt som enligt Tele2 är nödvändig.

Med vänlig hälsning

Gustaf Ehrner
Tele2 Sverige AB